

روان‌شناسی رنگ بنفش و ارغوانی

بنفش، ترکیبی از قرمز و آبی‌ست که یکی از معنوی‌ترین رنگ‌ها به حساب می‌آید. بنفش، رنگ هماهنگی بین عقل و احساسات و همچنین بین معنویات و مادیات است. با این حال، در سمبولیسم رنگ‌ها بین بنفش و ارغوانی، تفاوت چندانی وجود ندارد؛ به همین دلیل، هر دوی آن‌ها را در یک قسمت آورده‌ایم:

بنفش و بدن

بنفش و ارغوانی، شدیداً به عملکرد مغز مربوط می‌شوند؛ این رنگ‌ها به جمجمه، به‌خصوص کاسه‌ی سر و پوست سر نیز مربوط می‌شوند. به‌تازگی شناخت این‌که بنفش با چاکرای تارک (رأس سر) ارتباط دارد، موجب کشف رابطه‌ی آن با غده‌ی صنوبری شده است؛ غده‌ای که «چشم سوم» نامیده می‌شود و تعادل هورمونی بدن را تنظیم می‌کند. غذاهای ارغوانی و بنفش مانند بادمجان، برای هرگونه التهاب درونی و نیز مشکلات مربوط به پوست سر و ریزش مو، بسیار مفید است. نور بنفش یا ارغوانی می‌تواند سیستم دفاعی و تنش عصبی را درمان کند. با این حال، نه نور و نه لباس‌های بنفش به کودکان توصیه نمی‌شود، زیرا هر دوی این رنگ‌ها، موجب رشد زود هنگام و بی‌موقع می‌شوند.

روان‌شناسی بنفش و ارغوانی

عناصر تشکیل‌دهنده‌ی بنفش و ارغوانی، قرمز و آبی‌ست. روی طیف این رنگ‌ها، این ۲ رنگ از یکدیگر خیلی دورند، بنابراین خصوصیت روانی و احساسی متفاوتی را نشان می‌دهند. همین تفاوت است که انواع بنفش و ارغوانی را از قلمروهای فیزیکی به واقعیت‌های معنوی می‌برد. بودن در محیط بنفش یا ارغوانی، حالت تفکر آرام را تقویت می‌کند. کسانی که این رنگ‌ها را دوست دارند، افرادی متفکر و تاحدی

ای دوست من ...

ای دوست مهربان من! بیا تا دست در دست یکدیگر به آواز دلنشین چلچله‌ها که بر شاخسار زندگی نغمه‌سرای می‌کنند، گوش جان بسپاریم و خرامان خرامان، مسیر سرسبز و نورانی زندگی را سرمستانه طی کنیم.

ای دوست جانانه‌ی من! بیا تا با نفسی عمیق و از ته جان، شمیم دلکش بهار را به تمامی لحظه‌لحظه‌های وجود خود بگسترانیم.

ای دوست خوب من! بیا تا در کنار هم برای لحظه‌ای آرام گیریم و به صدای دلچسب و لطیف بهار که مژده‌ی نشاط و شادمانی می‌دهد، گوش جان بسپاریم.

ای دوست عزیز من! بیا اندیشه‌ها مان را با هم گره‌بزنیم و خاطرات خوش طلوع خورشید بهاری را در آسمان آبی زندگانی خود، حیاتی نو ببخشیم.

ای دوست من و ای دوستان من! بیایید تا همگی، حلاوت و شیرینی نسیم روح‌بخش بهاری را در آغاز صبحی دلنشین که نویدبخش روزهای شاد و به‌یادماندنی خواهد بود، به یکدیگر هدیه کنیم.

عبدالحمید پور اسد

گوشه‌گیرند. آنان هم در سطح فردی و هم در سطح کلی‌تر، احساساتی عمیق دارند؛ مانند عشق به بشریت، حفاظت از محیط زیست و سلامت کره‌ی زمین.

پوشیدن لباس‌های بنفش یا ارغوانی، در مقابل افراد بی‌خیال یا کسانی که توقعات بیش از حد دارند، یک مکانیسم دفاعی می‌باشد. از جنبه‌ی منفی، بودن دائمی در محیط بنفش یا ارغوانی می‌تواند اثر افسرده‌کننده داشته باشد، زیرا انرژی‌های آن، به قدری قوی‌ست که ذهن نمی‌تواند بار اضافی آن را تحمل کند. اگر کسی به مدت طولانی در محیط بیش از حد ارغوانی بوده باشد، می‌تواند با قرارگرفتن در محیط نارنجی و طلایی‌رنگ، بهبود یابد.

نیلی

دوست داشتن نیلی نشان‌می‌دهد که شخص، مدام در انتظار روی‌دادن یک واقعه است؛ واقعه‌ای که در بسیاری موارد، بدون نتیجه است. نیلی می‌تواند نشان‌گر عجز بودن فرد باشد و این‌که می‌خواهد هرچه زودتر، در پایان شب سیه، سفیدی فرابرسد!

امتیست (ارغوانی مایل به آبی)

این رنگ کمال‌گرایی، ایده‌آلیسم‌بودن، انسان‌گرایی و تفکر فلسفی را تقویت می‌کند. کسانی که این رنگ را دوست دارند، حساس و خوش‌فکرند و حس ششم قوی دارند.

یاسی

افرادی که یاسی را دوست دارند، شکوه و جلال را هم دوست دارند. آنان مردم‌دار، باهوش و تا اندازه‌ای، خودنما هستند و به‌شدت به مُد علاقه‌مندند؛ آنان ذاتاً رمانتیک و خوش‌مشراب بوده و همیشه حالت شادابی و جوانی دارند.

سُنبلی

کسانی که عاشق سنبلی هستند، به‌نوعی شکننده و ضعیف‌اند. این رنگ، فراست زیاد را نشان‌می‌دهد اما نمایان‌گر آسیب‌پذیری هم هست. سنبلی، سلیقه را تقویت می‌کند و کسانی که آن را دوست دارند، سرشتی زیباپسند دارند.

منبع:

«روان‌شناسی رنگ» «جانانان دی ولسلی تابلور» ترجمه‌ی «مهدی گنجی»

تهیه و تنظیم: **دکتر پگاه فرخ‌زاد** (عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد

اسلامی - واحد رودهن)

امیرمسعود رستمی (کارشناس روان‌شناسی و عضو باشگاه

پژوهشگران دانشگاه آزاد اسلامی - واحد رودهن)